

- 23 Πάντα ταῦτα ἐπέειρασα ἐν τῇ σοφίᾳ·
εἶπα Σοφισθήσομαι,
24 καὶ αὐτὴ ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ μακρὰν ὑπὲρ ὃ ἦν,
καὶ βαθὺ βάθος, τίς εὐρήσει αὐτό;
25 ἐκύκλωσα ἐγὼ, καὶ ἡ καρδία μου τοῦ γνῶναι
καὶ τοῦ κατασκέψασθαι καὶ ζητῆσαι σοφίαν καὶ ψῆφον
καὶ τοῦ γνῶναι ἀσεβοῦς ἀφροσύνην
καὶ σκληρίαν καὶ περιφοράν.
26 καὶ εὐρίσκω ἐγὼ πικρότερον ὑπὲρ θάνατον,
σὺν τὴν γυναῖκα, ἣτις ἐστὶν θηρεύματα
καὶ σαγῆναι καρδία αὐτῆς,
δεσμοὶ χεῖρες αὐτῆς·
ἀγαθὸς πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἐξαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς,
καὶ ἀμαρτάνων συλλημφθήσεται ἐν αὐτῇ.
27 ἰδὲ τοῦτο εὔρον, εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής,
μία τῇ μιᾷ τοῦ εὐρεῖν λογισμόν,
28 ὃν ἔτι ἐζήτησεν ἡ ψυχὴ μου καὶ οὐχ εὔρον·
ἄνθρωπον ἓνα ἀπὸ χιλίων εὔρον
καὶ γυναῖκα ἐν πᾶσι τούτοις οὐχ εὔρον.
29 πλὴν ἰδὲ τοῦτο εὔρον, ὃ ἐποίησεν ὁ θεὸς
σὺν τὸν ἄνθρωπον εὐθῆ,
καὶ αὐτοὶ ἐζήτησαν λογισμοὺς πολλοὺς.
8 1 Τίς οἶδεν σοφούς; καὶ τίς οἶδεν λύσιν ῥήματος;
σοφία ἀνθρώπου φωτιεῖ πρόσωπον αὐτοῦ,
καὶ ἀναιδῆς προσώπῳ αὐτοῦ μισηθήσεται.
2 στόμα βασιλέως φύλαξον
καὶ περὶ λόγου ὄρκου θεοῦ μὴ σπουδάσης·
3 ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσῃ,
μὴ στῆς ἐν λόγῳ πονηρῶ·
ὅτι πᾶν, ὃ ἐὰν θελήσῃ, ποιήσει,
4 καθὼς λαλεῖ βασιλεὺς ἐξουσιάζων,
καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ Τί ποιήσεις;
5 ὃ φυλάσσω ἐντολὴν οὐ γινώσεται ῥῆμα πονηρόν,

23¹ τη > B || 24¹ init. — εμου ad 23 trahit M | 24² αυτην S* || 25² ζη-
τησαι B†] pr. του rel. | 25⁴ σκληριαν pau. = ΠΙΛΩΩ (cf. 17)] οχληριαν BSA |
παραφοραν A†: cf. 2 12 || 26¹ εγω La†] + αυτην mss. (in O sub ÷) | πι-
κροτ. Apl.] pr. και ερω BS*†, pr. και ευφροσυνη πλανα και ειπα uel sim. SeV
| 26² θηρευμα BS* | 26⁴ δεσμοι χειρες La†] δεσμος(-μοι V†) εις χειρας mss.
| 26⁶ αμαρτ.] pr. ο S† || 28¹ ετι εζητ. Gra.] επεζητ. BS, εζητ. A | 28² ανθρ.
La†] pr. και mss. || 29¹ θεος] κυριος A†
8 1² προσωπον] pr. το S† | αυτου > A† || 2² θεου > SA | μη σπουδ. ad
3 trahit M || 4¹ καθως] και ως S*† | λαλει / βασ. εξουσ. pau.] tr. AS^c, λαλει
> BS* | 4² ποιεις B